

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la respingerea recursului declarat de Inspectoratul Național de Securitate Publică,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Zubco Eugenia către Inspectoratul Național de Securitate Publică privind accesul la informații de interes public,

împotriva încheierii din 4 mai 2026 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3r-183/26
nr. PIGD 2-25114080-01-3r-24072026)*

Motivarea cererii de apel a fost depusă peste termenul legal prevăzut la art. 236 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ.
--

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – jud. V. Jomiru-Niculiță
Curtea de Apel Centru – jud. V. Sîrbu, A. Cașcaval, L. Bagrin

7 octombrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Inspectoratul Național de Securitate Publică,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte,*

Gheorghe Stratulat,

Ana Cucerescu, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 11 august 2025, Zubco Eugenia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Național de Securitate Publică privind accesul la informații de interes public (f. d. 4-10).

2. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 7 noiembrie 2025, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Zubco Eugenia către Inspectoratul Național de Securitate Publică privind accesul la informații de interes public.

S-a obligat Inspectoratul Național de Securitate Publică să furnizeze Eugeniei Zubco informația solicitată prin cererea din 02.07.2025.

S-a încasat din contul Inspectoratului Național de Securitate Publică în beneficiul statului amenda de 20 (douăzeci) unități convenționale..

3. Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 12 noiembrie 2025, Inspectoratul Național de Securitate Publică a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 7 noiembrie 2025.

4. Prin încheierea din 4 mai 2026 a Curții de Apel Centru, a fost declarat inadmisibil apelul depus de Inspectoratul Național de Securitate Publică, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 7 noiembrie 2025, din motivul depunerii apelului după expirarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) din Codul administrativ.

5. La 28 iunie 2026, Inspectoratul Național de Securitate Publică a depus recurs împotriva încheierii din 4 mai 2026 a Curții de Apel Centru, solicitând anularea încheierii contestate și pronunțarea unei noi încheieri prin care să fie admis apelul motivat înaintat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 7 noiembrie 2025 (f.d. 77-80).

6. În motivarea recursului, recurentul a indicat că, în motivarea încheierii din 4 mai 2026, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru a invocat faptul că, hotărârea motivată a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 7 noiembrie 2025, a fost notificată participanților în proces la 5 martie 2026, prin intermediul poștei electronice.

7. Subsidiar, Inspectoratul național de securitate publică consideră că Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru a comis o eroare de interpretare și aplicare a normelor procesuale, calificând în mod formalist depunerea apelului motivat ca fiind tardivă, fără a lua în considerare imposibilitatea tehnică și logistică obiectivă de depunere a acestuia în interiorul termenului reținut de instanță.

8. Concret, instanța de apel a omis să analizeze situația de fapt din perspectiva bunei-credințe a Inspectoratului național de securitate publică și a barierelor tehnice interne apărute în perioada de perfectare și depunere a apelului motivat. Astfel, dintr-o omisiune tehnică de ordin organizatoric - generată de absența legală a reprezentantului titular din motive de concediu - Inspectoratul național de securitate publică s-a aflat într-o imposibilitate reală de a asigura depunerea fizică/electronică a motivării apelului în intervalul strict stabilit de legiuitor, fapt ce nu echivalează cu o neglijență procesuală, ci cu un impediment logistic obiectiv.

9. Astfel, instanța de apel a încălcat în mod flagrant prevederile art. 235 din Codul administrativ, manifestând un formalism excesiv contrar art. 6 a Convenției Europene a Drepturilor Omului. Constatând că apelul a fost depus fără probe suplimentare, Curtea de Apel Centru nu avea dreptul legal să declare direct și intempestiv cererea ca inadmisibilă. Aceasta avea obligația imperativă de a emite o încheiere de acordare a cursului/înlăturare a neajunsurilor, oferind Inspectoratului național de securitate publică un termen rezonabil pentru a prezenta probele aferente (Ordinul Inspectoratului național de securitate publică nr. 26ef. din 26 februarie 2026, Ordinul Inspectoratului național de securitate publică nr. 35ef. din 5 martie 2026 și Ordinul Inspectoratului național de securitate publică nr. 49ef. din 12 martie 2026), iar prin neaplicarea art. 235 din Codul administrativ, instanța a privat Inspectoratul național de securitate publică de dreptul la un proces echitabil și de accesul la o cale de atac.

10. Suplimentar se menționează că, reprezentantul Inspectoratului național de securitate publică a înaintat în peste termen (14 aprilie 2026) cererea de apel motivat, dat fiind faptul că, potrivit Ordinului Inspectoratului național de securitate

publică nr. 26ef. din 26 februarie 2026 i-a fost acordat concediu de odihnă anual plătit, de la 2 martie 2026 până la 9 martie 2026, în conformitate cu art. 40 alin. (2) al Legii nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Ordinului Inspectoratului național de securitate publică nr. 35ef. din 5 martie 2026 i-a fost acordat concediu de odihnă anual plătit, de la 10 martie 2026 până la 15 martie 2026, în conformitate cu art. 40 alin. (2) al Legii nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și Ordinului Inspectoratului național de securitate publică nr. 49ef. din 12 martie 2026 i-a fost acordat concediu de odihnă anual plătit, de la 16 martie 2026 până la 7 aprilie 2026, în conformitate cu art. 40 alin. (2) al Legii nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

11. Prin urmare, aflarea în concediu legal de odihnă a reprezentantului specializat al Inspectoratului național de securitate publică a constituit o barieră obiectivă, materială și instituțională, care a plasat autoritatea în imposibilitatea absolută de a formula și depune apelul mai rapid de expirarea celor 30 de zile de la recepționarea hotărârii. Această circumstanță de fapt, confirmată prin extrasele de ordin atașate, reprezintă un impediment clar și independent de voința părții în sensul art. 65 alin. (1) din Codul administrativ. În lipsa funcționarului învestit cu atribuții exclusive de reprezentare pe acest dosar, circuitul administrativ intern și analiza juridică a cauzei au fost blocate în mod obiectiv. Din aceste considerente, depunerea actului procedural la data de 14 aprilie 2026 a constituit cel mai rapid moment tehnic și juridic posibil în care instituția a putut acționa, imediat după încetarea impedimentului legal.

12. În cazul omisiunii a termenului, instanța de apel era obligată, în virtutea rolului activ și a dreptului la un proces echitabil, să emită o încheiere de acordare a unui termen pentru înlăturarea neajunsurilor, declararea directă a apelului ca inadmisibil, fără a-i oferi apelantului posibilitatea de a se justifica, reprezintă un formalism excesiv ce încalcă art. 6 a Curții Europene a Drepturilor Omului.

13. În această ordine de idei, recurentul a apreciat încheierea Curții de Apel Centru din 4 mai 2026 ca fiind neîntemeiat raționamentul instanței de apel precum că Inspectoratul național de securitate publică, nu a prezentat cererea de apel motivată în termenul stabilit de lege.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

14. Art. 24 alin. (1) din Codul administrativ:

„(1) Participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.”

15. Art. 63 alin.(1) din Codul administrativ:

„(1) Calcularea termenelor în procedura administrativă se efectuează în conformitate cu prevederile art. 383-390 din Codul civil.”

16. Art. 65 alin. (1) și (2) din Codul administrativ prevede că:

„Dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpă unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului.

Cererea de repunere în termen se depune în termen de 15 zile de la înlăturarea impedimentului. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază și, suplimentar, se recuperează acțiunile omise.”

17. Art. 96 alin. (1) din Codul administrativ:

„(1) Notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

18. Art. 97 alin.(1) și alin. (3) lit. d) din Codul administrativ:

„Notificarea este comunicarea, dispusă de autoritatea publică, a unui înscris în forma stabilită de prezentul cod.

Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: notificare prin act de recunoaștere a recepționării; notificare prin poștă cu act de notificare; notificare prin poștă cu scrisoare recomandată; notificare prin poștă electronică sau prin mijloace electronice de comunicație dedicate.”

19. Art. 110¹ alin. (1) din Codul administrativ reglementează că:

„Notificarea prin poșta electronică la adresa electronică a persoanei care urmează a fi notificată se efectuează prin transmiterea înscrisului de notificat în formă de document electronic, cu aplicarea semnăturii electronice de persoana responsabilă din cadrul autorității publice. Notificarea prin poșta electronică se efectuează dacă adresa poștală a fost indicată prealabil de persoana notificată. Notificarea prin poștă electronică este echivalentă cu notificarea de substituie prin introducerea în cutia poștală.”

20. Art. 22 alin. (1), (3), (4) lit. c) și alin. (5) din Codul civil:

„Se consideră notificare comunicarea unui act juridic sau a unei informații într-un scop juridic.

Notificarea produce efecte din momentul când ajunge la destinatar, cu excepția cazului în care aceasta prevede un efect întârziat.

Notificarea se consideră ajunsă la destinatar:

c) în cazul unei notificări transmise prin poștă electronică sau prin alt mijloc de comunicare individuală, când poate fi accesată de către destinatar.

Notificarea se consideră că a ajuns la destinatar după îndeplinirea uneia dintre cerințele prevăzute la alin. (4), oricare dintre acestea este îndeplinită mai întâi.”

21.Art.191 alin. (5) lit. b) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de recurs împotriva hotărârilor, a deciziilor și a încheierilor curților de apel.”

22.Art. 223 din Codul administrativ:

„Hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art. 96–114.”

23.Art. 232 alin. (2) din Codul administrativ:

„Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.”

24.Art. 237 alin. (1) din Codul administrativ:

„Prevederile art.65 alin.(1)–(3) și (5) se aplică corespunzător pentru repunerea în termenul de apel și în termenul de prezentare a motivării apelului.”

25.Art. 236 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ:

„Instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul se declară inadmisibil în special când motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2).”

26.Art. 241 alin. (1) și (3) din Codul administrativ:

„Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.

Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.”

27.Art. 242 din Codul administrativ:

„Recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.”

28.Art. 243 alin. (1) lit. b) și (2) din Codul administrativ:

„Examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

29. Cu referire la termenul de depunere a recursului se reține că, Curtea de Apel Centru a adoptat încheierea contestată la 4 mai 2026, fiind notificată Inspectoratului Național de Securitate Publică la 12 iunie 2026, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar. (f.d. 75)

30. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că Inspectoratul Național de Securitate Publică declarând recursul la 28 iunie 2026 (f.d. 77), s-a conformat prevederilor legale și a respectat termenul instituit de legislator la art. 242 din Codul administrativ, pentru demararea căii de atac în ordine de recurs.

31. Studiind materialele dosarului, precum și argumentele recurentului invocate în cererea de recurs, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins, din următoarele considerente.

32. Instanța de recurs efectuând controlul judiciar al încheierii din 4 mai 2026 a Curții de Apel Centru constată că instanța de apel întemeiat a declarat inadmisibil apelul depus de Inspectoratul Național de Securitate Publică împotriva hotărârii din 7 noiembrie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din motiv că apelantul nu a depus în termen legal motivarea cererii de apel.

33. La acest aspect, instanța de recurs menționează că din conținutul art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, rezultă că apelantul urma să depună apelul motivat în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Or, termenul de procedură instituit de legiuitor este prevăzut de o normă imperativă și trebuie executat întocmai. Articolul 232 alin. (2) din Codul administrativ stipulează că începutul curgerii termenului de depunere a apelului motivat este determinat doar de un singur eveniment – de la data notificării hotărârii motivate.

34. Din lucrările dosarului rezultă că hotărârea motivată din 7 noiembrie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost expediată Inspectoratului Național de Securitate Publică la 5 martie 2026, prin intermediul poștei electronice, la adresa: insp@igp.gov.md, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele dosarului (f.d. 56).

35. În acest context, se reține că termenul pentru prezentarea motivării apelului, de 30 zile de la data notificării hotărârii motivate, a început să curgă la data de 6 martie 2026, respectiv în ziua următoare notificării hotărârii motivate Inspectoratului Național de Securitate Publică, și urma să expire la data de 4 aprilie 2026 (zi de sâmbătă). Din materialele cauzei rezultă că, în interiorul termenului

legal, Inspectoratului Național de Securitate Publică nu a prezentat motivarea apelului.

36. Raportat la cele expuse *supra*, este cert că legislatorul a prevăzut depunerea apelului separat de motivarea acestuia, respectiv, termenul de declarare și cel de prezentare a motivării apelului curg din momente diferite.

37. Astfel, Completul menționează că exercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în termenul legal atrage decăderea din drept, afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei să efectueze acțiunea în termen.

38. În circumstanțele descrise, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că motivarea apelului împotriva hotărârii din 7 noiembrie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, nu a fost prezentată instanței de apel așa cum prevede norma legală indicată la pct. 23.

39. Ținând cont de circumstanțele faptice reținute și de prevederile legale citate *supra*, Completul de judecată conchide că, Inspectoratul Național de Securitate Publică, nu a prezentat motivarea apelului în termenul prevăzut de art. 232 alin. (2) din Codul administrativ.

40. În această ordine de idei, instanța de recurs atrage atenția asupra prevederilor art. 65 alin. (1) Cod administrativ care prevăd că, culpa unui reprezentant împuternicit se atribuie reprezentatului.

41. În același timp, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiat argumentul invocat de recurent, potrivit căruia, aflarea în concediu legal de odihnă a reprezentantului specializat al Inspectoratului Național de Securitate Publică a constituit o barieră obiectivă, materială și instituțională, care a plasat autoritatea în imposibilitatea absolută de a formula și depune apelul mai rapid de expirarea celor 30 de zile de la recepționarea hotărârii.

42. În acest context, Completul de judecată atestă din lucrările dosarului că, deși recurentul invocă aflarea în concediu de odihnă a reprezentantului său în perioada în care curgea termenul pentru depunerea motivării apelului, această împrejurare, nu poate fi calificată drept un impediment obiectiv, independent de voința Inspectoratului Național de Securitate Publică, în sensul art. 65 alin. (1) din Codul administrativ. Or, obligația respectării termenelor procedurale revine participantului la proces, iar culpa reprezentantului se atribuie persoanei

reprezentate. În acest sens, simpla absență temporară a reprezentantului nu exonerează autoritatea de obligația de a întreprinde măsurile necesare pentru exercitarea în termen a drepturilor sale procesuale.

43. Mai mult, chiar în ipoteza în care Inspectoratul Național de Securitate Publică considera că aflarea reprezentantului în concediu a constituit un impediment independent de voința sa, acesta urma să valorifice circumstanța respectivă în condițiile art. 237 alin. (1) coroborat cu art. 65 din Codul administrativ, prin înaintarea unei cereri de repunere în termen și prezentarea probelor pertinente care să confirme atât existența impedimentului, cât și imposibilitatea efectivă de a îndeplini actul procedural în termen. Or, asemenea cerere nu a fost depusă nici la instanța de apel, iar înscrisurile invocate în recurs nu pot suplini lipsa unei cereri de repunere în termen și a examinării acestora de către instanța competentă.

44. În speță, aflarea reprezentantului în concediu anual nu constituie o circumstanță justificativă pentru nerespectarea obligațiilor procesuale, partea fiind ținută să manifeste diligența necesară pentru respectarea termenelor, iar existența unei imposibilități obiective urmând a fi valorificată prin instituția repunerii în termen. În consecință, argumentul recurentului privind aflarea reprezentantului în concediu nu este de natură să răstoarne concluzia instanței de apel cu privire la tardivitatea motivării apelului.

45. În aceste condiții, Curtea de Apel Centru în mod întemeiat a aplicat sancțiunea inadmisibilității prevăzută de art. 236 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ. Or, la data depunerii motivării apelului – 14 aprilie 2026 – termenul legal de 30 de zile era deja expirat, iar recurentul nu a solicitat repunerea în termen și nici nu a demonstrat existența unor circumstanțe care ar justifica aplicarea prevederilor art. 237 alin. (1) coroborat cu art. 65 din Codul administrativ.

46. Prin urmare, nerespectarea termenului de prezentare a motivării apelului atrage automat sancțiunea inadmisibilității apelului. Astfel, sancțiunea aplicată de Curtea de Apel Centru, și anume declararea apelului ca inadmisibil, reprezintă o consecință directă a neprezentării în termen a motivării apelului.

47. În astfel de circumstanțe, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (a se vedea cauza *Van Harn c. Germania*, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

48. În aceste circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că soluția emisă de instanța de apel este legală și întemeiată, fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei și cu normele de drept procedural aplicabile.

49. Ținând cont de cele expuse și în conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge recursul declarat de Inspectoratul Național de Securitate Publică împotriva încheierii din 4 mai 2026 a Curții de Apel Centru.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ana Cucerescu